

Meditacions: Dijous de la tercera setmana de Pasqua

Reflexió per meditar dijous de la tercera setmana de Pasqua. Els temes proposats són: Déu Pare ens atrau cap a Jesús; demanar el pa de vida; l'Eucaristia ens omple d'esperança.

QUAN JESÚS va anunciar a la sinagoga de Cafarnaüm que ell era el pa de vida, els assistents, amb una comprensible lògica humana, es

preguntaven: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?» (Jn 6, 42). El Senyor va reaccionar immediatament i va explicar: «Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat» (Jn 6, 44).

Aquest passatge ens introdueix «en la dinàmica de la fe, que és una relació: la relació entre la persona humana i la persona de Jesús, on el Pare juga un paper decisiu, i naturalment també l'Esperit Sant, que és implícit. No n'hi ha prou de trobar Jesús per creure-hi. No n'hi ha prou de llegir la Bíblia. Això és important, però no n'hi ha prou. No n'hi ha prou ni tan sols d'assistir a un miracle com el de la multiplicació dels pans. Moltes persones van estar en contacte estret amb Jesús i no hi van creure. És més, el van menysprear i el van condemnar. ¿Per què? ¿No van ser atrets pel Pare? Això va passar

perquè el seu cor estava tancat a l'acció de l'Esperit de Déu. Si tenim el cor tancat, la fe no hi entra. Déu Pare sempre ens atrau cap a Jesús. Som nosaltres els qui obrim el nostre cor o el tanquem»^[1].

També a nosaltres el Pare ens porta fins al seu Fill perquè n'aprenguem i li donem tota la glòria. Aquesta missió ens exigeix procurar estar sempre a prop de Jesús, deixar-nos instruir per ell per ser els seus deixebles. «La fe, que és com una llavor en el profund del cor, floreix quan ens deixem “atreure” pel Pare cap a Jesús, i “anem a ell” amb ànim obert, amb cor obert, sense prejudicis: llavors reconeixem en el seu rostre el rostre de Déu i en les seves paraules la paraula de Déu»^[2].

VEURE DÉU, contemplar-lo al llarg del dia, no és una fita impossible. Al contrari, és una promesa que podem assolir, de diverses maneres, gràcies a Jesús. El mateix Déu, que va posar als nostres cors les ànsies d'eternitat, es va quedar a l'Eucaristia per estar sempre amb nosaltres. En Crist present a l'Eucaristia és on millor se satisfan els nostres anhels d'amor etern. Podem dialogar amb ell a la pregària, visitar-lo al sagrari, escoltar les seves paraules a l'evangeli. Jesús es convertirà a poc a poc en el nostre millor amic i podrem demanar al Pare qualsevol cosa en nom seu: «Si demanem en nom de Jesucrist, el Pare ens ho concedirà, estigueu segurs. L'oració ha estat sempre el secret, l'arma poderosa (...). La pregària és el fonament de la nostra pau»^[3].

En aquest impuls de petició, Jesús ens va ensenyar a demanar sobretot aquest «pa de vida», aquest aliment

d'eternitat. «Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren» (Jn 6, 49), diu Crist, comparant-se amb l'aliment que va enviar Déu per intercessió de Moisès. Assenyala que, mentre aquell era efímer, l'Eucaristia és pa etern; no és un simple record, sinó un memorial, una actualització, com resem en totes les pregàries eucarístiques i en alguns himnes: *O memoriale mortis Domini! Panis vivus, vitam praestans homini!*^[4]; ¡oh, memorial de la mort del Senyor, pa viu que dona vida a l'home! L'Eucaristia no mira només el passat, sinó el present i el futur. El nostre pas per la terra és un pelegrinatge d'Eucaristia a Eucaristia fins a la participació definitiva al banquet celestial. «Cada vegada que l'Església celebra l'Eucaristia, es recorda d'aquesta promesa i la seva mirada es fita vers “El qui ve” (Ap 1, 4)»^[5].

«Els dies plens d'ocupacions i de problemes, però també en els de descans i distensió, el Senyor ens convida a no oblidar que, encara que cal preocupar-nos pel pa material i recuperar les forces, encara és més fonamental fer que creixi la relació amb ell, reforçar la nostra fe en aquell que és el “pa de vida”, que satisfà el nostre desig de veritat i d'amor»^[6].

JESÚS ENS PROMET un aliment diví que estarà sempre a la nostra disposició «perquè no mori ningú dels qui en mengem» (*Jn 6, 50*). Amb aquest passaport podem confiar que, si som fidels, la nostra crida a la vida eterna serà una realitat. Així, el mateix Déu ens omple d'esperança, aquella «virtut teologal per la qual desitgem i esperem de Déu la vida eterna com la nostra felicitat, posant

la nostra confiança en les promeses de Crist, i recolzant-nos en l'ajut de la gràcia de l'Esperit Sant per merèixer-la i perseverar fins a la fi de la vida terrena»^[7].

Jesús conclou la seva predicació a la sinagoga reiterant el missatge central de tot el discurs: «Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món» (*Jn* 6, 51). El Senyor ens promet allò impensable: la comunió en la seva pròpia vida, per tota l'eternitat. Aquesta esperança, encara que troba la seva plenitud al cel, il·lumina els nostres passos aquí a la terra. Aquesta esperança «Ens diu també que les nostres activitats diàries tenen un sentit que va més enllà del que veiem immediatament: com afirmava sant Josep maria, adquireixen vibració d'eternitat si les fem per amor a Déu i als altres»^[8].

Tot això ens omple d'optimisme, conscients que Déu és sempre al costat nostre. L'alegria cristiana es fonamenta en aquella promesa divina que viurem per sempre amb ell. Per aquesta raó, la tradició anomena a l'Eucaristia «penyora de la glòria futura»: perquè «ens enforteix per al pelegrinatge d'aquesta vida i ens fa desitjar la vida eterna, unint-nos ja a Crist (...), a la Mere de Déu i a tots els Sants»^[9].

.....

^[1] Francesc, Àngelus, 9-VIII-2015.

^[2] Ibid.

^[3] Sant Josepmaria. *Carta* 14-II-1944, n. 18.

^[4] Himne *Adoro Te devote*.

[5] Catecisme de l'Església Catòlica,
núm. 1403.

[6] Benet XVI, Àngelus, 5-VIII-2012.

[7] Compendi del Catecisme de
l'Església, núm. 387.

[8] Mons. Fernando Ocáriz, Missatge,
4-XI-2018.

[9] Compendi del Catecisme de
l'Església, núm. 294.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/meditation/meditacions-
dijous-de-la-tercera-setmana-de-pasqua/](https://opusdei.org/ca/meditation/meditacions-dijous-de-la-tercera-setmana-de-pasqua/)
(04/04/2026)